Тінь чорна стрімко падає униз —
то білий голуб так злітає вгору.
Проспект пташиний, сонячний карниз
вінчає строгі лінії собору.

Строкаті ритми вулиць і юрби,
дахів похилих старовинні плечі.
Над містом розмовляють голуби.
Про що, не знаю. Про цікаві речі.

Про той собор. Про людство. Про війну.
Про білий світ, про небо з далиною.
А може, він голубці каже: — Ну,
як я літав, ти скучила за мною?..